

Jakovljeva poslanica

Djelo koje se traži u Jakovljevoj poslanici, koji kaže da ima vjeru (vjerovanje), djelo je kojemu ustrajnost prestaje (Jak 1,4), odnosno ostati vjerovati u savršeni zakon, zakon slobode (Jak 1: 25).

Jakovljeva poslanica

Uvod

Jakov Pravedni, možda jedan od Isusove braće (Mt 13,55; Marko 6,3), autor je ove poslanice.

Brat Jakov obratio se tek nakon Kristova uskrsnuća (Ivan 7: 3-5; Ac 1:14; 1 Cor 15: 7; Gal 1:19), postavši jedan od vođa jeruzalemske crkve i imenovan jednim od stupova crkve (Gal 2,9).

Jakovljeva poslanica datirana je oko 45. godine. C., znatno prije prvog sabora u Jeruzalemu, koji se održao oko 50 d. C., što čini najstariju novozavjetnu poslanicu. Prema povjesničaru Flávio Josefou, Tiago je ubijen oko 62. godine d. Č.

Adresati poslanice su raštrkani Židovi obraćeni na kršćanstvo (Jak 1,1), otuda strogi ton i jezik svojstveni Židovima.

Kad je napisao ovu poslanicu, Jakov se nastojao suprotstaviti židovskom učenju vjere u jedinstvenog Boga, naukom evanđelja, a to je vjerovanje u Isusa Krista, jer je beskorisno reći da vjeruje u Boga, ali da se ne pokorava Božjoj zapovijedi. Bog, koji treba vjerovati u Krista. Jamesov pristup podsjeća nas na ono što je Isus učio: „NEMOJTE dopustiti da vam srce bude

uznemireno; vjerujete u Boga, vjerujete i u mene “(Ivan 14: 1), pokazujući relevantnost teme o kojoj se govori u smislu ciljane publike: Židovi su prešli na kršćanstvo.

Međutim, nesporazum oko Jakovljeve poslanice proširio se kršćanstvom da je spasenje branio djelima, suprotstavljajući apostola poganima koji su spasenje branili vjerom.

Nerazumijevanje Jamesova pristupa natjeralo je Martina Luthera da se gnuša ove poslanice, nazivajući je “slamnatom poslanicom”. Nije uspio vidjeti da se Jakovljevo učenje ne razlikuje od onoga koje je podučavao apostol Pavao.

Sažetak Jakovljeve poslanice

Jakovljeva poslanica započinje poticajem na ustrajnost u vjeri, jer je ustrajnošću djelo vjere završeno (Jak 1: 3-4). Tko izdrži kušnje ne prolazeći, blagoslovljen je, jer će od Boga primiti krunu života, koja će se dati onima koji ga poslušaju (Jak 1,12).

Jakov upotrebljava izraz “vjera” u smislu “vjerovati”, “vjerovati”, “vjerovati”, za razliku od apostola Pavla, koji koristi termin i u smislu “vjerovati” i u smislu “istine”, i ovo potonje značenje mnogo se više koristi od toga.

Zatim, Jakov iznosi suštinu evanđelja, a to je novo rođenje kroz riječ istine (Jak 1,18). Nakon što je ustvrdio da je potrebno evanđeosku riječ primiti kao poslušni sluga, a to je snaga Božja za spasenje (Jakov 2,21), Jakov potiče svoje sugovornike da ispune ono što je određeno u evanđelju, ne zaboravljajući nauk Kristova (Jakov 2,21).

James podsjeća da onaj tko je pažljiv na istinu evanđelja i ustraje u njoj, a nije zaboravljeni slušatelj, radi djelo koje je Bog ustanovio: vjerujući u Krista (Jakov 2:25).

S obzirom na Božji posao, James pokazuje da biti religiozan bez ograničavanja onoga što dolazi iz srca znači zavaravati samoga sebe, a religija tog pojedinca pokazuje se uzaludnom (Jakov 2: 26-27).

James ponovno sugovornike naziva braćom, a zatim ih poziva da ne iskazuju poštovanje prema ljudima, budući da su se izjašnjavali da su vjernici u Krista (Jak 2,1). Ako netko kaže da je vjernik Gospodina Isusa, mora postupiti u skladu s tim uvjerenjem: ne poštujući ljude zbog porijekla, jezika, plemena, nacije itd. (Jas 2,12)

Tiagov pristup ponovno se mijenja kroz ozbiljan: – ‘Moja braćo’, pitati ih je li korisno reći da imaju vjeru ako nemaju djela. Je li moguće vjerovanje bez spremanja djela?

Pojam djelo u kontekstu mora se shvatiti u skladu s gledištem antičkog čovjeka, što je rezultat poslušnosti zapovijedi. Za muškarce u to vrijeme zapovijed gospodara i poslušnost sluge rezultirali su radom.

Pristup se mijenja od ljudi ka spasenju. Prvi; Tko vjeruje u Krista, ne može ga poštovati. Drugo: Tko god kaže da vjeruje da je Bog jedan, ako ne izvrši posao potreban Bogu, neće biti spašen.

Ne radi se o nekome tko tvrdi da vjeruje u Krista, već je netko tko tvrdi da vjeruje u vjeru u jednog Boga. Tko vjeruje u Krista, bit će spašen, jer ovo je posao koji traži Bog. Ne možete spasiti nekoga tko tvrdi da vjeruje u Boga, ali tko ne vjeruje u Krista, jer on nije izvršitelj djela.

Posao koji se traži od onih koji kažu da imaju vjeru (vjerovanje) posao je kojem se ustrajnost završava (Jak 1,4), odnosno ostati vjerovati u savršeni zakon, zakon slobode (Jas 1,25)).

Dok su kršćanski obraćenici među Židovima znali da je posao koji traži Bog vjerovanje u Krista, tvrdeći da nije dovoljno

reći da ima vjeru, Jakov je isticao da je bezazleno vjerovati u Boga, a ne vjerovati u Krista.

Pristup u 3. poglavlju ponovno se mijenja kada se kaže: braćo moja (Jak 3: 1). Uputa je namijenjena onima koji su željeli biti gospodari, međutim, za ovu ministarsku vježbu bitno je biti 'savršen'. Biti 'savršen' u kontekstu ne znači posrtati se o riječ istine (Jak 3,2) i tako će moći voditi tijelo (studenti).

Nakon primjera onoga što ta riječ može promovirati, opet se mijenja pristup, rješavanju nemogućnosti postupanja s različitim porukama iste osobe, suprotstavljajući znanje o Bogu naspram mudrosti i ljudske tradicije (Jak 3:10 -12) .

Konačno, uputa je da kršćani preobraćeni među Židove ne bi trebali govoriti loše o sebi (Jakov 4:11) i, slikovito (bogati), pozivati se na Židove koji su ubili Krista.

Poslanica se zatvara obrađivanjem početne teme: ustrajnost (Jak 5,11), potičući vjernike na strpljenje u patnji.

Glavne zablude u tumačenju

1. Shvatite da se Tiago bavi pitanjima kao što su socijalna pravda, raspodjela dohotka, dobrotvorne akcije itd .;
2. Razmatrati ozbiljni prijekor prema "bogatima" koji gomilaju dobra kao prijekor onima koji posjeduju materijalno bogatstvo znači propustiti primijetiti da je pojam "bogat" broj koji se odnosi na Židove;
3. Shvatite da je Jakovljevo pismo suprotstavljeno učenju apostola Pavla, koji predstavlja spasenje vjerom u Krista Isusa. Zapravo, James pokazuje da vjerovanje u Boga nije ono što Bog traži za spasenje, već vjeruje da je Isus Krist, djelo vjere;
4. Shvatite da su dobra djela potrebna za provjeru

autentičnosti onih koji imaju iskrenu vjeru. Tko vjeruje u Krista prema Svetom pismu, ima istinsku vjeru, jer to je posao koji traži Bog;

5. Brkajte dobra djela s plodom po kojem se prepoznaje stablo.